

ВЫХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В СПРАВЕ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ

ЦІНА ОДНОГО ПРИСТРІЙКА
20 сот.

Без сумніву, що український на-
рід не забуде цієї стражденної, пора-
неної країни, але перш усього мо-
лода інтелігенції Закарпаття, яка
вже організується під проводом ві-
домого поета В. Гренджи-Довсько-
го, повинна сама якнайскорше ста-
ти до боротьби за права своєї
країни.

Де точні межі нашої Нації і яких її етнічний зміст, ми того не знаємо і нікого того не годен сказати. Тому що маємо до діла з ніщою мінливою категорією життя, яке годі убити і берегти а не з теоретично означеним немінним поняттям. Одно ми знаємо, що наша Нація перебувала в період колективізаційного напруження і в стані внутрішньої кристалізації. Прикладати нині до неї догму етнографічних границь чи расового походження або релігійної приналежності, було би заочиним, як було би злочинним закопувати погу дитину в залізний черевик. Як в першому, так і в другому випадку наша вчинок підбивав би розвиток молодого організму і чинив би йому превалізу шкоду. Адже нація як та м'ясна пліма роздається вишири доти, доки в неї вистарчить сили. Вона творить своє тіло із рівноправних, різноманітних етнічних складників. Чи скажуть, що часи тих процесів минули? Дарма! біологічні закони життя не знають принципів демократізму чи поштовуності. Залежить від нас, від нашої сили, від потужності нашого народу чи Південна-Східна буде країна.

яким чи не, або чи Крим буде органічною частиною України чи лише її географічним придатком. Заліжати від нас, чи наші міста залишаться московсько-польсько-жидівськими факторіями чи стануть українськими, чи наші „національні меншини“ стануть інтегральною частиною Нації, чи переймуться нашим національним духом, ідеалами і змиганнями, чи будуть на нашім землі експозитурною ворожих нам державних сил. Або ж могла Англія мати жила (Діармеді) що став ідеологом і втіленням британського імперіалізму, а германізовані колись міста поробилися чеськими. Розбудова Нації не може піти нормально, коли ми згорні поставим на тісній географічній і расовій плямі. Замість відкинувши їх, не вважаючи на галст кастратів і страхопудів, відкриваємо далекі перспективи для розросту Нації і дамо вихід тій великій біологічній силі і тому ідейному напруженню, що арештають в лоні Нації.

До нині ми були невеличкими, асоом для других, іграшкою, а не творцями і акторами історії. Але трішню було так не завжди, лише останні віки. І наші історики нам скажуть, що були часи, коли цит Діага красувався на воротах Царгороду. Чи-ж ті, що візьмуться до Розбудови Нації, виберуть цю першу ланцюгову можливість, а не другу? В тім разі вони покажуть би себе легітимніми її своїх предків, ті нашої доби, ні вальтою на себе татару. Протягом часу між славною минувшістю і поганою сучасністю наші судин розрослися на наш кошт. Вони тисли на наші тогочасні межі, вони етпгали нас в сферу своїх впливів, вони запрягали нас до свого державного воза. І то для того, що ми спідчили, що стали рабами духом. І навіть при напій чисельності то-соб ніколи не сталося. Але ця ганьба кінчається, бо ми вже не в ставі посити ярмо. До того-ж ми спостерігаємо, що по мірі того, як наші сили зростають і то так блискавично, знача наших судин занепадає. Роді, що ваялася була ліпши із ста звадяти стітчих одиниць єдину явцію підірвалася і нині головніші, здібніші, культурніші елементи від цієї відпадають. Зостаються при пії салмути та буряти, невелике придбання, скорше небезпечна домішка для сучасної культурної нації. Оя домішка коли лише втримається при московським паролі, ще більше знизить рівень його цивілізації, яка

досі так широко користалася а наших ресурсів і живилася нашими силами. Асиміляційна потенція поляків не лише геть чисто занепадає але я роділа відорну силу в нас. Наступ польськості на наші стени припинився, параз, особливо по війні іде відібрання наших міст в рук польських, із під польської культурної влади. Румуни нам ніколи страшні не були і певно не будуть.

Хто-ж є найсильніший біологічно, чисельно і культурно на Сході Європи? При тім не будем уважати на розріст Росії в Азії. Адже Московщина отала великодержавною не після завоювання Сибіру, лише після підбою України. До того-ж недвозначно орієнтуються на Азію, вона свідомо ухилилася від Європи. Отже не Московщина і не виснаження Польща можуть від тепер адобути і втримати гегемонію на Сході Європи. Чи то-ж так неймовірно, що власне Україна, вигідно положена під виглядом стратегічним, потужна економічно, сильна своїми європейськими традиціями, може сповнити цю місію, коли спроможеться сконсолідувати себе внутрішньо? Ми гадаємо, що це вельми можливо! В кожнім разі ті сміливі, відважні, що візьмуться за Розбудову Нації не мусять поділяти думок наших самокастратів і згорні віднекуватися наміру прибити український Тризуб, коли не на воротах Царгороду, то на Кремлівських стіпах. Хто не хоче загинати в трясинні, той мусить мати сили не лише на те, щоб видрипатись з болота, але також здужати відійти від него як найдалі. Інакше він анову буде затягнений в надрі трясини.

Оі наші міркування і твердження, хоч як логічні а головню згідні з тенденціями життя і сучасної дійсності, вляхнуті страхопудів і поступовців, сильних обережністю і принципами, але слабих духом. Тільки люди сильні спроможні висувати для себе іа скрути і труднощів нові принципи моралі і етики, як їх висували давні римляни чи британські громадяни наших днів, творячи світові концепції *накс романа* і *накс британіка* і переводячи їх в життя, кволі-ж упадають під їх татаром.

Наші думки підказані нам не буйною фантазією, ба навіть не надміром сил, що пуртують в напій Нації, але скорше неминучою konieczністю. Нам здається, що може і не знайти місця для двох великодержавних ідей на простороні між Ві-

лям і Чорним морем. За те говорять характер того пляндарму, де положені Київ і Москва. І не дурно Московщина віддавна пхалась на Україну. І далеко не є безглуздою не-примиримість російських імперіалістів, коли вони не хотять погодитись з нашою самостійністю. Інстинктом і кровю предчувують вони в тім погнібл і небезпеку для власного існування, як напії і держави. Їхні аргументи проти нашої державності є логічними підставами для нашого наступу на північ.

Можливо, що зверхність Москви над Києвом може бути усунена лише перемогою Києва над Москвою. Собо наша державність, саме наше національне буття залежить від того, чи спроможемося ми приборкати Москву, запрягти її до нашого державного воза. І наш похід на північ можливо вже став підготовлюватись від того дня, коли перший український члн хлопоман забавав мати свою літературу „для домашнього вжитку“, відрубав від московської. Хто сказав „а“, мусить сказати „б“. Як ті англіїці, що на початку загнідалися лише на узбережжю Індійського океану і не бажали початково нічого, як тільки вигідно торгувати, згодом силою річей були змушені завойовувати цілу Індію, що загрожувала їхнім факторіям, і пхатили все далі аж до Персії, Туркестану і Китаю, щоб втриматись при морі, так і Україна, дуже правдоподібно, щойно зміцнивши свою Державу на берегах Чорного моря, буде приневолена для охорони своєї політичної незалежності йти на Москву і чинити підбой, як то вона робила з іншими мотивів в 5—11 віках.

(Покінчення буде.)

Ілж. Дмитро Андрієвський.

За виховання наших дітей.

З відозви української заборонки в Поморянах до української еміграції в Америці.

З уваги на пекучу потребу якнайбільшого поширення українських заборонок у наших краях, подаємо важливі місця з характеристичної відозви поморянського заборонкового комітету, висланої ще перед кількома роками до Америки. — Ред.

Розваживши причини упадку української державності, прийшли ми до переконання, що головним недомоганням в будові нашої Дер-

жави була нестача морально-педагогічних основ. З болем сорил му-симо признатися до головної тїм сучасного покоління, виставляючи попередньому поколінню свідомого педагогічного занедабання. Занебамо дати нам азорів морально-національні основи, а через те, випенас на поталу страшний неволі. Щоб знова не попасти нам в те саме лихо, а врятувати молоде покоління перед жорстокою неволю, піднялися ми найпершої праці: підготування молодого покоління до незалежної будучності.

Для ті мети заложили ми вірцеву заборонку в Поморянах.

Ми зробили перший крок і амагаємо до того, щоб наша діточа інституція відіграла свою національну місію. А не станеться тоді, коли при вірцевій заборонці в Поморянах покличемо до життя постійний фребльський курс. У такій інституції зберуться всі найважливіші сили, які розпочнуть творчу працю над сотворенням своєрідного виховання наших дітей.

Тут будуть випикуватись також учительські сили, які переплашись духом нашої інституції, рознесуть його по всіх інших заборонках в Галичині. І це є шлях, який розійдуться злобутки нашої інституції між молодим поколінням. Заборонка в Поморянах має покрити вартість льоальну, але поширення її вартості є конетне, бо вона буде основою будови заборонки у наших краях.

Багато є заборонка у Галичині, однак бракує нам саме вірцеві заборонки із постійним фребльським курсом. Наші учительки мусять випикуватись в чужій інституції, субвенціонованій державою. Недостача такої своєрідної інституції шкідливо відбивається на нашій народній педагогії. Замість розвою національного духа — бачимо його упадок. Причиною, чому у нас нема такої інституції, є нестача фінансової піддержки. Поморянська заборонка надається на центральну діточу інституцію, а вже має вірцеве улаження: ма відповідне приміщення і вірцеві учительські сили, а що найважлише: щедрі фундатори, які приступили до її оснування тисячому лярів. Очевидно, що на ведення пливової установи, в якій могли випикуватись учительські сили, що відтак будуть працювати на молодим поколінням нашого народу, треба великих фондів. Ми зо-

РОМАН КУЛЧИНСЬКИЙ.

Свято Святої Гори.

Від стації Тухлі на гору Маківку сім кілометрів ходу. То тужкою доріжкою, то гірською стежиною, то плями, то долининами. Довгий вуз людей розтягнувся зараз за Гухлю і чим далі в гору, тим більше розтягається.

Ця: Гора Маківка, місце славного бою Усусів з москалями.

Щорічно йдуть туди діти Галицької Землі, ріжного стану і віку, щом поклонитись гробам Тих, що впали в нерівній боротьбі.

Під верхом гори, серед поторошених ялиць, притулася воєнний цвинтар кількох десятків Стрільців. Посередині цвинтаря великий хрест з написом: „Спіть, хлопці, спіть, про волю України тихо спіть!“

Сплять хлопці під Маківкою вже тринадцять років і сплять про виірний свій ідеал, який казав їм вхопити за зброю і рушити в смертельний танок. Бул час, коли їхні гроби перестали на якийсь час давити груди, а в нутро їх могли проник вільний пошум карпатських борів. Обіцяв їм ще за життя сот. Вітовський, що як тільки сповняться їхній мрій, буде загальна збірка поляглих тут, на Маківці.

І додержав обіцянки...

Прийшов до них, в темну осінню ніч скликав усе товариство та во-звістив йому велику річ: „Україна добуде волю!“

Зраділо товариство і стало надслухувати.

Дзвеніть мечів, гук пальби, оклики наступаючих і крик ранених.

Кувалася воля на цілім просторі України, шаліла буря на всіх границях її.

Стихло...

Надслухує товариство... Чи не почує радісних дзвонів і воскресних пісень — золотого гомону воли?

Брязкіт кайданів!...

І замкнулися гроби і стихли пошуми борів, а земля ще більше затишала на стрілецьких грудях.

Спіть, хлопці, спіть, Другої збірки ждять...

А тимчасом йдуть діти Галицької Землі поклонитись нашим тіням, нашим запалим гробам. Вашим тіням, окруженим ореолом воїцької слави, гробам, запалим через українську байдужість.

Що-року більше й більше людей відвідує Маківку. Може колись приїде я який гурт, що направить огорожу, підсиляє гроби, вінок сплете?.. Може найближча філія „Товариства Охорони Могил“ займеться цвинтарем, як німці своїм заглядали?.. Спіть, хлопці, спіть!...

На ваших гробах малини дозрівають. Нехай збирають їх усі. Може червоні ягоди наповнені вашою сердечною кров'ю? Може, як хто зіб'є одну малину із запалих гробів, то перейде я вашу любов до Рідної Землі, вашу погорду для смерті і ваш загробний заповіт?!

Давати ті малини як причастя

кожному синові прекрасної, великої, але невиліної країни, можеб скорше ваша друга збірка прийшла...

Великий вуз людей, що йдуть нині на Маківку, помало корчиться. Голова вже на вершк, тулів щораз більше стягається до нього. Ось і всі вже разом, біля стрілецьких могил.

„Помяни душі упавших за волю України Українських Січ. Стрільців!“ — править панахиду о. Евзевій Бачинський а асисті трьох священиків.

На запалі гроби припадає крильми жалібний спів панахиди, а далі кризь розвалені воротця вилітає на ліс: на поторошені гранатами, на зарубані чужою сокирою і на ждучі вирубу ялиці.

„Молодше покоління повинно зробити Маківку своєю Меккою, де черпало любов до вітчини і завзяття до здобуття воли!“ — говорить о. Бачинський.

А по ньому промовляє від Стрілецького найстарший рангою з присутніх — отам. М. Волошин.

„З нас тут триста, як скло товариства лягло“ — за великий ідеал Самостійності. Поклалися на вічний сон найкращі з найкращих, що найбільшою жертвою засвідчили свою любов до рідного народу, до Рідної Землі. Підносили похилену червону калину України, і хоч самі впади при тім, лишам поколінням заповіт боротьби і надію побди!“

Як невіддільний вихор вірвалося з соток грудей:

„А ми твою червону калину Підійmemo, А ми нашу славу Україну Гей-гей, розвеселиmo“.

На звук стрілецького гимну притихло, спинилося все довкола: вітер, що грався губами ялиць, пресів здивований на гилі, орел, що колував над Маківкою, запис неоружно...

Що це?!

Невже вернулися сюди стрілиряди молоденьких Усусів і за хвилю гаркнуть гармати, злопотять скоростріли і сколихнуться гори від окликів боєвих?!

Ні! Спокій не буде нарушений. Інакший народ співає пісню, а порядку стережуть два польські жидарми. Тільки пісня та сама остала...

Сонце черкнуло своїм краєм силіс на горах. Час вертати назад, на доли: до живих і до буденщини.

Коротка молитва при гробах на прощання...

„...І не ввели нас во іскушеніє, но ізбави нас от лукаваго...“

Стільки там, на долах „іскушеніє“ і „лукаваго“, що ізбави нас від них, Господи! Нас і всіх на Україні сучасних...

Хто раз був на Маківці, той здається, ніколи не дасть себе вже іскусити.

Тому якнайбільше українців повинно ходити туди.

з Вайсбергом. Тоді вже Івак дисертує на історичній, бо тез безсильно. Хто зна, чи не поїхав шукати п'ятої жінки.

— Самовбивство японського письменника. У Токіо отруївся один із найвідоміших японських письменників Ріоносукі Акітасі, залишивши три великі листи. У першому він прохав свою жінку не пробувати його рятувати; у другому прохав одного із своїх приятелів-письменників записувати своєю літературною спадщиною і два вірші до неї; у третьому подає мотиви свого вчинку. Єдиний мотив, з яким він ходив уже два роки — життя. Акітасі був автором сентиментально-філософських оповідань і повістей, мав 35 літ і залишив 3-ох синів.

— Роківний дивного апостола. Цим дивним святкувало американське місто Солт-Лейк-Сіті численними богослужіннями та зборами 100-літ роковини хвилни, коли один з апостолів нової релігійної секти почав у собі вперше голос божий. Цим був Діксон Сміт, осередник секти мормонів. "Мормон" англійсько-гебраїстське слово; "мор" значить більше, "мон" — обреш, отже разом: краще. Сміт найпопулярніший з апостолів секти і очільник одного з двох золотих табірних і оцінює свій вплив на ілюмінацію як великий. Він був Діксон Сміт, осередник секти мормонів. "Мормон" англійсько-гебраїстське слово; "мор" значить більше, "мон" — обреш, отже разом: краще. Сміт найпопулярніший з апостолів секти і очільник одного з двох золотих табірних і оцінює свій вплив на ілюмінацію як великий.

— Перш усього треба вийти в шлюбні зв'язки на разок патріархів. Святий обов'язок кожного є мати кілька жінок. Мушкетер з одного жіночки має нахил до онушкості, брехні та зради, а в її душі розбуджує заздрість. Хто має більше жінок, той більше себе від усіх цих гріхів, бо він отримує від самосуду. Так став він мучеником. За його прикладом пішов багатий фермер Давісон, який мав 7 фарм і в кожній одну жінку. Залишив він 63 дітей, з чого 42 синів, які пішли на війну батька; кожний з них мав пересічно 60 дітей. За 10 літ було 2000 Давісонов, які оселилися окремі містечка. Але Лінолдан виступив проти мормонів і карав полігійну аязинню до 5 літ. Вдався теж закон про конфіскацію їх майна. У 1890 р. закон засуджував мормонів на досмертну аязинню; тоді мормони зрізали багатство, встановлюючи на окремій території, що кожний мормон крім одної, "фізичної" жінки мусить мати три "духовні", "послани", які пишуть у шлюбну метрику. Мормони — першорядні бізнесмени і дуже практичні люди. Кожний з них мусить записувати третину майна церковній громаді, але громада виклає її гроші виключно на поліпшення матеріальних умовин своїх парохів: нпр. заводи електрику, будувати трамвай, захистити тощо.

— Випадково відкритий ювілей. Польське міністерство закордонних справ, у відділі депеш, приготувалося до річного звіту. Один з урядовців ствердив, що цього року один із пенсіонерів кінчить 100 літ. Урядовці міністерства рішили влаштувати бенкет для свого найстаршого товариша Яна Турен, що жив на провінції. Коли все було готове поїхали місцеві комісари, щоб зобразити дані про умовини життя сивоногого ювілята. Комісар піддеграфував: "Жан Турен помер 20. березня 1907 р.". У міністерстві закінчило. Пропала вся підготовка до ювілею. Хто ж брав 20 літ шорочку пенсію за покійного. Виявилось, що син. Коли батько помер, він оголосився за пенсію — йому видали її на підставі батьківських документів покійного, а пізніше — урядовці уже знав його особисто і документів не домагався. Зрештою син був такий подібний до батька. Правда, 60-літній не подобав на 100-літнього, але який урядовець, що вилучає гроші, звертає на це увагу. Син Турен виправдувався на слідстві, що ошуканув держ. скарб із кончастності, бо не мав у житті щастя; його давно викинули із посади і не хотів більше приймати. А коли він вислухав свій засуд: рік аязини — сказав таку філософсько-економічну думку: "Так чи сяк, а держава мусить нести ще рік утримувати своїх коштом".

— Американське міністерство і географія. Американське міністерство почало в пам'яті першого Атлантичного терезету марки "Ліндберга", на яких замислюють портрети героїв багачого його історичний літак, з праворуч Нью-Йорк і Париж. Є там теж Новофундленд і Ірландія. Новофундленд має замислювати одного острову — три, а Ірландія нарисована так само неточно. Знавши географії та філателії пригадують американському міністерству, що ново зробило вже одну таку помилку 32 літ тому, з нагоди виставки Колумба в Шикаго, коли на 2 цент. марці намілювало Колумба зовсім оголеним, а на другій марці його серйозно давав йому поетичну боролу Ван-Дайка. Крім цього 2 роки тому, з нагоди скандинавсько-американського свята 100-их роковин, видало воно марку з кораблем вікінга Лейфа Еріксона, на якому мав... американський державний прапор!

— Літературний кутюб. Мадяришан святкувала недавно 10-ліття смерті поета Гези Поні. Поні почав свою літературну діяльність підчас війни в перемиській армії, де служив як офіцер резерву. Коли Перемиськ упав, він потрапив в полон і амірав 1917 р. у Росії. Залишив кілька збірок поезій, з яких найбільш відомі тепер у Будапешті п. а. Вірші. Його поезії нахилили великою силою буття проти мілітаризму. Рік пі-

ніше помер один із найвідоміших сучасних мадярських поетів Алі Ендре, творець окремої поетичної школи, бойкотований за свою революційність офіційними мадярськими колами. Треба було відкалічити боротьбу письменників з урядом, щоб цей приклад його літературної заслуги. Тепер Будапештський міська рада оголосила проєкт на пам'ятник, який мають поставити поєстої славу цього року. — Чеська Академія Наук і Мистецтв видала 1-ий том листування Шафарика з російськими письменниками. Донька одного з найвідоміших чеських письменників Ева Врхлішкова, що в акторську та танцюристську, видала збірку поезій: "Усі шляхи ведуть до Риму".

— Американські розводні рекорди. Молода жінка з Шикаго Нелі Томас, управителька крамниці, домагається розводу після тижневого шлюбу на тій підставі, що її муж не є в ній закоханий так сильно як вона в ньому. Купець Карпен після 30-літнього подружжя заявив, що хоче розвестись із своєю жінкою за всяку ціну, себто жертвує їй за свою свободу 500,000 дол. Жінка циркового акробата Очіркі, який установив недавно світовий рекорд сидіння на шоглі хардодера, домагається розводу, мотивуючи це тим, що не хоче бути жінкою смішного комедіянта, на якого всі гаяються і що муж повинен бути привабливий до жінок, а не до шоглі. Але суддя, який має інше розуміння поваги спорту, відповів їй на це, що такі мотиви надто слабі.

— Світова аязиння. У зв'язку з липневими заворушеннями у Відні сидить у в'язниці 600 осіб. — Москва вислала до Італії на острові Ява поклади, щоб вони почали повстання проти голандців. — Делегат Франції до Ліги Націй Жувецький заявив, що він диміціює. — Паризькі телефони страйкують. — Турецький уряд видав розпорядок, що від тепер святковим днем відпочинку буде не п'ятниця, а неділя, а огляділ правничих. — У Москві розстріляли двох урядовців банку, що пограбили гроші. — Чеський депутат Скала вийшов до Москви та Тольє, через Сибір, один-одинковий, сподіючись передіти цю віддачу за 8 днів. — Роківний вибуху війни святкувала Велика християнська мовчанка: всі установи та підприємства зупинили працю; навіть рух на вулиці запер. — Англія прем'єр Болдуін святкував 60-ліття своїх уродин у Канаді. Канадський прем'єр дав йому в дарунок — дельфіна, бо Болдуін збирає дельфінів. — У Каліфорнії в Лос-Анджелесі відлучили алоу підземні тремтіння. — Британський король Едуард вибрався почесним доктором права римського університету.

— МИХАЙЛО ГОЛИНСЬКИЙ співачиме для 12-го к. м. у лівийській опері партію Елжбета в "Жидівці". Одностайно з ним виступити артист Вол. Качмар.

— З КИНА. У кін. "Палло" нова фільма "Святіла богині коханця" з Ваймом Волдом і Мері Філліпс. — У кін. "Коперник" пікантна трагікомедія "Я вірю тобі жінку" з Гаррі Матте і Мері Крістіан, а також комедія в 2-ох діях з "Парі Чаліном".

— Реконструкція для священників лівийської Архієпископії відбудеться в Духовній Семінарії у Львові від 23. пего місяця нечер до 27. п. м. рано. Зі собою взяти постіль. Зголошення на адресу Семінарії до 21. п. м.

192 2-2

Пам'ятайте, що всілякі збірки на гробницю на могили І. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10, І. пов. на щадничу нимичку ч. 7910.

192 2-2

Дописи.

РОГАТИНЩИНА. (Виявлення в справі о. Д. Ядєва). В 158 ч. "Діла" з 20. м. м. поміщений в рубриці "Вибірчі висліди" допис з Рогатинщини, в котрім автор, перекручуючи факти, накидається мокрим радом на місцевого пароху о. Дмитра Ядєва. Допис походить, здається, від місцевого учителя п. Білоуса, котрий маючи особисті порухи з місцевим парохом, що тягнуться від кількох літ, старается на кожній кроці зогидити в опії громадянства священника, котрий у справах народних — не ажажаючи на причислювання себе до "русских" — ішов завжди в контакті з українцями. Я ніколи не поповин якогось нетакту чи кроку, щоб можна йому було акандити народній зраду. Своїми заходами віддав 5 селянських хлопців зі своєї парохії до української гімназії; при шкільній плебисциті перелів його знаменито в обох своїх селях: Серехах Середних і Долішних, де спеціально (в Серехах Долішних) є більшість поляків і то під впливом загонистого священника лат. обряду Цембруха і діяча Кжесуновича; заложив в обох селях сильні молодарські, котрі гарно розвиваються, хоч місцева кооператива в Серехах Середних, ведена п. Білоусом, до них не приступила. Як голова філії "Прогреси" в Бурштині, урядуючи на місці від 8-ох літ і значучи докладно місцеві відносини в селях свого округу, подаю не до відома всіх, кому слід, бо тут зовсім незаслужено наклеплено о. Ядєва. — В справі самих виборів у Серехах Середних, селі чисто українські, де тільки є поляк вірніст, місцевий діяч Александер Кішевичович, вибори, як провірив я, йшли радше по лінії анетивів місцевих господарів на мандати радних. Селянство, згуртоване при коопе-

ративі, перемогло в II, III, і IV. колі. Натомість в I. колі кооператива не мала вже впливу. Фактом є, що о. Ядєв до виборів не мінявся і навіть не дозволив поставити себе на листі виборчих в I-го кола, не хотючи наражувати своєї особи на боротьбу між своїми сторонниками і сторонниками п. Білоуса й будучи того погляду, що священник мусить стояти понад партіями своїх парохів. До виборів пішов і голос віддав, але й тільки було його активної участі в тих виборах. Тому неправдою є, було б діву радних в I-го кола переає о. Ядєв по своїй уподобі, при помочі незаконного поведіння виборчої комісії, котра дивним дивом подалася законно в колах IV—II, де був делегат старостів, котрий заховувався без закладу. Не ввійшовши до ради, не міг о. Ядєв тимсамим мати якогонебудь впливу на деконститування ради при виборах вітла. Взагалі при виборах у I. колі старалися амбіції найбагатших селян місцевості, а приписування висліду виборів з того кола в такім тенденційнім освітленні, при перекручуванні фактів, є лише злобою дописувача, котрий в цей спосіб знайшов собі дорогу вилити жовч на людину чесну й характерну, правдивого священника-ідеаліста, котрому не може нічим дорівняти. — Юрій Дудрович, голова філії "Прогреси" Бурштині.

На українську культурну станицю.

На Народній Дім у Холмі

Зложили далі: 63) о. прал. Леонтій Куніцький (Львів) — 5 зол. і кличе: о. Уруський (Краків), о. Волод. Куніцького (Оріховець), о. Волод. Винарського (Іваїка) і о. Івана Зазуляка (Рожиска) — всіх на довільну суму; 64) о. Уруський (Краків) — 5 зол. і кличе пані: Ольгу Куніцьку (Оріховець), Меланію Зазулякову (Рожиска) і Евфросину Дякову (Львів); 65) о. майор Кузьма (Краків) — 5 зол. і кличе: о. Д. Садонського, о. д-ра Костельника і о. Петра Хомина — всіх у Львові; 66) д-р Степан Шухевич (Львів) — 20 зол. і кличе: д-ра Костя Леминського, д-ра Миколу Шухевича і дир. Миколу Заяцького; 67) проф. Мирон Заричський (Львів) — 5 зол. і кличе: о. Волод. Герасимовича (Тернопіль), о. Льва Юрчиського (Добромирка), о. дек. Копистяського (Клебанівка) і о. Голіного (Збараж); 68) Павло Димідас (Будяків) — 5 зол.; 69) Микола Левинський (Павлокома) — 10 зол. і кличе: о. Т. Савойку (Селіска), о. О. Калужницького (Іздебки) і о. Іа. Вуцманюка (Львів); 70) Роман Стельмахів (Бережнись) — 5 зол. і кличе: о. Антона, о. Ярослава, д-ра Гонця та інж. Богдана Лучацьких; 71) філія Т-ва "Прогреси" в Галинах збірку п. Скибинського Івана в сумі 7 зол.

Патки слати до Адміністрації "Діла", Львів, Ринок 10/II.

Посмертні згадки.

Василь Соловчук, сотник армії УНР, помер 19. липня в Парижі. Покійний був родом з Галичини. Як УСС поїхав у московський полон, звідки один з перших вступив до формаций Січових Стрільців у Київ. Брав активну участь у боях за Київ 1918 року. На початку 1919 р. був командантом коша скорострільів корпусу СС, тодіж був і начальником залогів м. Бердичева. З кінцем 1919 р. поїхав у польські табори. Кампанію 1920 р. відбив у штабі 6-ї стрілецької дивізії. З польських таборів дістався до Німеччини 1923 р., а потім вийшов до Франції, де працював як робітник. У червні п. р. приїхав до Парижа. Рано 19. липня його знайшли мертвим у готелі. Судовий лікар-завісць ствердив смерть від наглої запарення легень. Товарищі збори довідалися про смерть Соловчука шойно 12-го дня. З трудом добули вони дозвіл від польції та поховали скромно Васяля Соловчука для 5. серпня п. р. на цвинтарі "Pantin" біля Парижа. В. Я. П.!

Оповідки.

Новий Український Театр дир. П. Карабіневича. Вояки: 13.VIII. Діти Агасвера, 14.VIII. Запорожці за Дунаєм.

Висли на університет в Познані. Речень прохання для впису на виділі лікарський, гуманіст, математ.-природн. і залучений з ним відділ фармацеутичний та на виділі рильничо-лісовий озачено на час I—15 пересія. Скільки прийняти на лік., матем.-прир., рильничо-ліс. та на фарм. вид. є обмежена. До подання, внесеного під адр. доцента деканату (нпр. Dr. Dzikowski Wydz. Matematyczno-przyrodn., Collegium Minus Waly Wawow 26) залучити: 1) метрику в оригіналі, 2) свід. зрілості, 3) життєпис (curriculum vitae), 4) свід. військове якщо претендент є в шіш-поборові, 5) свід. моральності (не потрібне для тих, що скінчили сер. школу в біж-

чим навчав. році). Канд. на відділі фарм. доцента 3 світлин (фотограф.) величини 8X4. Кандидати на вид. матем.-природн. і відділі фарматії мусять знати іспит з матем. або фізики; ті що мають намір студіювати географію — іспити з географії з обсягом шкіл середніх. Від іспитів до того іспиту (який відбудеться між 10—21 вересня) залежатиє примітити. Вписи на всі інші виділи відбудуться між 26—30 вересня; на третій рік фарм. мусять бути примітити лш канд. з титулом магістра хемії агл. інж. хемії. До вписів слід явитися особисто. Делат вид. лік. і керетія відділу фарм. містяться в буд. Collegium Minus (b. Zamek) — імені лаврати в Collegium Minus Waly Wawow 26. Вліжні повсїєння дає В. Ружницький, Починає, університет від 1. IX. 1927. За Виділі В. Ружницький.

Потрі Збаражчина! Повірочна Народа членів УНДО відбудеться в суботу дня 20. серпня п. р. в 1. годині в Українській Домі в Збаражі. — Повторний Народний Комітет.

Дрібні оголошення.

17 ЗОЛ. коштує ланкушок 14 врат. злата з Матір Божою у Малій Коперниці 14. 1773 14-2

БУПУЄМО кожну скількість і платимо найвищої ціни за правдиві оцінки буди Гуртовим доставляєм догалим умови. Слати на адресу: Моторово-парова молочарня Покутської Спільки Молочарської в Надвірній. 181 2-2

ДОБРЕ приміщення, дбайливу опіку надати один або два молодіші ученики при самітній особі вул. Гіпсова ч. 4 (біля Листопада) лавтер, Скала. 195 1-1

ВІДСТУПЛЮ корінну торгівлю, рентону з трафікою та мешканцям. Зголошення: Львів, вул. Калетська 10 — Тогова. 195 2-2

НОТАРІАЛЬНИЙ КАНДИДАТ з правом субституції шукає посади з оглядами на постійну співпрацю. Адреса: Микола Галас пот. канд., Кульчик, в Будаяні біля Теребовлі. 166 6-6

БУДИЛЬНИКИ-ГОДИННИКИ "Землі" "Лжез" (faz) прикрашені і змичають найдешевше у найбільшій складі годинників "Доброський" — Розмажерський, Львів, Академічна 2 (Готель Жоржа). — Догідні умови. — Власні роботи. 110 в 3-2

НА ПРОЛАЖ українська друкарня і повною концесією. Зголошення: Стів Копач, Рава Руська. 197 1-4

ХЛОПЦЯ на практику корінної торгівлі прииму. Віктуралі, Кохановського 3. 199 1-1

ГОДИННИК Ваш буде найліпше вправлений в найбільшій годинничарській роботі Івана Зельманяка, Львів, Марійська пл. 5. — 3 провінції посимо репаратії присилати поштою. — Стариomodні дамські годинники перероблюємо на ручні. 3 6 10-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудів

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

164 Переселення Рентгеном 8-23

Лікарсько-дентистичне Заведення

д-ра Симона Раппапорта

Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/II

Пільмовування й вишлімача зубів без болу. Штучні зуби в кам'яку з золотом американську систему. Пациєнти з протезів погоджуються в найкоротшому часі П. Т. урядовця і студента значна знижка. 198 Полекші в сплатах. 1-6

ДЕНТИСТ

В. ЛЬОКЕР в Станіславові

вул. Собієського 14.

Спеціаліст: білі корони, штучні зуби без піднебіння, містки без корон і бічні зуби. — Приступити ціни — догалим твєм. 19 12-47

Конкурс.

Головна Управа "Рідної Школи" розігрує конкурс на референта фахово-професійних шкіл з речинням до 20. серпня п. р. Від кандидата жадається повний кваліфікацій — першество віддають: інженири машинового відділу — платня по умови Зголошення писемно до Головної Управи "Рідної Школи" у Львові, Ринок ч. 10/II. — Головна Управа "Рідної Школи". 165 3-3